ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1979

Vyhlásené: 17.07.1979 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

74

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 31. marca 1979

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Cyperskou republikou

Dňa 12. mája 1976 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Cyperskou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Nikózii 27. júla 1978.

Podľa svojho článku 42 odseku 1 dohovor nadobudol platnosť 27. júlom 1978.

Český preklad textu dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník:

Ing. Knížka v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Cyperskou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a prezident Cyperskej republiky,

prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a uľahčiť tak ochranu záujmov oboch štátov a ochranu záujmov a práv ich občanov,

rozhodli sa uzavrieť tento konzulárny dohovor a na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov

prezident Československej socialistickej republiky

Bohuslava Chňoupka,

ministra zahraničných vecí,

prezident Cyperskej republiky

Ioannisa Cl. Christophidesa,

ministra zahraničných vecí,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I
DEFINÍCIE

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;

f) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;

g) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace používané výhradne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

h) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a akýmkoľvek zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;

i) „loď vysielajúceho štátu“ je plavidlo plaviace sa pod vlajkou vysielajúceho štátu;

j) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, ktorí s ním bývajú v spoločnej domácnosti.

ČASŤ II
ZRIAĎOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADOV A VYMENÚVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADNÍKOV A KONZULÁRNYCH ZAMESTNANCOV

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod sa určujú po dohode medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Vysielajúci štát požiada diplomatickou cestou vopred o súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Keď takýto súhlas dostane, diplomatická misia vysielajúceho štátu odovzdá ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní. V konzulskom patente alebo v inom dokumente o vymenovaní sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátne občianstvo, jeho trieda, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
3. Po odovzdaní konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu prijímajúci štát mu v čo najkratšom čase udelí exequatur alebo iné oprávnenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií po predložení konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní a po udelení exequatur alebo iného oprávnenia prijímajúcim štátom.
5. Po vydaní exequatur alebo iného oprávnenia vydaného podľa tohto článku urobia príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne všetky nevyhnutné opatrenia na to, aby sa vedúci konzulárneho úradu mohol ujať svojich funkcií a aby mohol požívať práva, výhody, výsady a imunity dané mu týmto dohovorom a právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 4

Prijímajúci štát môže poskytnúť vedúcemu konzulárneho úradu dočasné oprávnenie na výkon konzulárnych funkcií do toho času, kým mu udelí exequatur alebo iné oprávnenie.

Článok 5

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.

Článok 6

1. Vysielajúci štát písomne vopred oznámi prijímajúcemu štátu plné meno, občianstvo, hodnosť a triedu každého konzulárneho úradníka vymenovaného na konzulárny úrad.
2. Vysielajúci štát tak isto vopred písomne oznámi prijímajúcemu štátu plné meno, občianstvo a funkciu konzulárneho zamestnanca vymenovaného na konzulárny úrad.

Článok 7

1. Vysielajúci štát môže v súlade s článkami 3, 5 a 6 poveriť jedného alebo viacej členov svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom konzulárnych funkcií. Člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré mu patria ako členovi diplomatickej misie.
2. Vysielajúci štát môže pri svojej diplomatickej misii zriadiť konzulárne oddelenie poverené výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 8

Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.

Článok 9

Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradníkovi ochranu a urobí všetky nevyhnutné opatrenia na to, aby zabránil akémukoľvek útoku proti jeho osobe, slobode a dôstojnosti, a tak isto urobí všetky nevyhnutné opatrenia na to, aby mohol nerušene vykonávať svoje funkcie a aby požíval práva, výhody, výsady a imunity, ktoré mu patria podľa tohto dohovoru.

Článok 10

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak miesto vedúceho konzulárneho úradu je dočasne uprázdnené, vysielajúci štát môže poveriť niektorého konzulárneho úradníka tohto konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte dočasným vedením konzulárneho úradu. Plné meno tejto osoby sa písomne vopred oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu má právo vykonávať všetky funkcie konzulárneho úradu a požívať všetky práva, výhody, výsady a imunity ako vedúci konzulárneho úradu vymenovaný podľa článku 3.
3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie poverený dočasným vedením konzulárneho úradu požíva aj naďalej výsady a imunity vyplývajúce z jeho diplomatického statusu.

Článok 11

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez toho, že by udal dôvody svojho rozhodnutia, oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že konzulárny úradník je nežiadúci.

   Vysielajúci štát je povinný v takom prípade dotyčnú osobu odvolať.
2. Ak vysielajúci štát opomenie v primeranej lehote splniť svoj záväzok podľa odseku 1, prijímajúci štát môže odmietnuť uznávať túto osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 12

1. Vysielajúci štát môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek inej forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov na potreby konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku potrebnú pomoc.
3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

ČASŤ III

VÝSADY A IMUNITY

Článok 13

1. Na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, i na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch používaných na úradné účely.

Článok 14

Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich, rovnako ako do sídla vedúceho konzulárneho úradu a do obydlí konzulárnych úradníkov a zamestnancov

konzulárneho úradu, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, nemôžu vstúpiť bez dovolenia vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie alebo osoby splnomocnenej jedným z nich.

Článok 15

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 16

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou, s diplomatickými misiami vysielajúceho štátu a s konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek. Konzulárny úrad môže na tento účel použiť všetky vhodné komunikačné prostriedky, včítane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických a konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže zriaďovať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Pri použití verejných komunikačných prostriedkov budú pre konzulárny úrad platiť rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu a kuriérne zásielky a batožiny sú za predpokladu, že sú vybavené zreteľným vonkajším označením svojej úradnej povahy, nedotknuteľné a nemôžu byť ani otvorené ani zadržané. Môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a predmety určené na úradnú potrebu.
4. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárny kuriér požíva rovnaké práva, výhody a imunity ako diplomatický kuriér vysielajúceho štátu.
5. Konzulárna batožina sa môže tiež zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla vysielajúceho štátu. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, ktorá mu bola zverená, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby uvedené batožiny priamo a voľne prevzal od kapitána lode alebo lietadla alebo aby mu ich odovzdal.

Článok 17

1. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej, občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu.
2. Konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu nepodliehajú, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na občianskoprávne konanie
   a) vyplývajúce zo zmlúv, ktoré konzulárny úradník alebo zamestnanec neuzavrel v zastúpení vysielajúceho štátu;
   b) týkajúce sa dedičstva, kde konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nevystupuje za vysielajúci štát ale ako súkromná osoba;
   c) týkajúce sa zodpovednosti za škodu spôsobenú v prijímajúcom štáte dopravným prostriedkom;
   d) týkajúce sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.
4. Vysielajúci štát sa môže vzdať imunít uvedených v tomto článku. Takéto vzdanie sa musí byť výslovné a musí sa prijímajúcemu štátu oznámiť písomne.
5. Vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych alebo správnych veciach nezahŕňa vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie, ak ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity treba vzdať sa osobitne.

Článok 18

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby podali svedectvo v súdnom alebo správnom konaní. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmie sa voči nemu použiť donucovacie opatrenie. Zamestnanci konzulárneho úradu nemôžu odmietnuť podať svedectvo, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3.
2. Príslušné ustanovenia odseku 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa vzťahujú aj na ich rodinných príslušníkov.
3. Členovia konzulárneho úradu môžu odmietať podať svedectvo, ak ide o výkon ich úradných funkcií, a môžu odmietnuť predložiť úradné dokumenty a úradnú korešpondenciu. Tak isto môžu odmietnuť podať svedectvo ako znalci práva vysielajúceho štátu, jeho výkladu a použitia.
4. Orgány prijímajúceho štátu, ktoré požadujú svedectvo od konzulárnych úradníkov alebo od konzulárnych zamestnancov, budú postupovať tak, aby sa nevmiešavali do výkonu funkcií konzulárneho úradu a tento výkon nenarušovali. Ak je to možné, môžu prijať svedectvo na konzulárnom úrade alebo v obydlí konzulárneho úradníka alebo zamestnanca alebo ho môžu prijať v písomnej forme.

Článok 19

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu a ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od verejných služieb a povinností každého druhu.

Článok 20

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci sú vyňatí zo všetkých povinností ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenia pobytu a iných predpisov týkajúcich sa pobytu cudzincov.

Článok 21

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov:
   a) z pozemkov, budov a častí budov používaných na konzulárne účely alebo ako obydlie členov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ak sú v jeho mene najaté;
   b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností uvedených v odseku 1 písm. a);
   c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane vyberania konzulárnych poplatkov.
2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte tak isto oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý je v jeho držbe alebo užívaní a ktorý je určený výhradne na konzulárne účely.
3. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky a dávky za preukázané služby.

Článok 22

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od daní a dávok zo svojich služobných príjmov.

Článok 23

1. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov včítane daní a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorého sú vlastníkmi.
2. Oslobodenia uvedené v odseku 1 sa nevzťahujú:

a) na nepriame dane, ktoré sú spravidla obsiahnuté v cene tovarov alebo služieb;

b) na poplatky a dane zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, pokiaľ nie je oslobodený podľa článku 21;

c) na dedičské dane a poplatky alebo dane a poplatky z prevodu majetku vyberané prijímajúcim štátom;

d) na dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktorých zdroje sú v prijímajúcom štáte;

e) na súdne, registračné, hypotečné, listinné a kolkové poplatky, pokiaľ oslobodenie nie je poskytnuté podľa článku 21;

f) na poplatky vyberané za skutočne preukázané služby.

Článok 24

Hnuteľný majetok, ktorý na území prijímajúceho štátu zanechal člen konzulárneho úradu alebo jeho rodinný príslušník, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu alebo nemá v tomto štáte trvalé bydlisko a zomrel, bude oslobodený od všetkých dedičských daní a poplatkov alebo daní a poplatkov z prevodu majetku, ak je tento majetok na území prijímajúceho štátu výlučne v súvislosti s pobytom zomrelého ako člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti.

Článok 25

1. Všetky predmety včítane motorových vozidiel, ktoré sú dovezené pre potrebu konzulárneho úradu, sú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od všetkých colných dávok a poplatkov vyberaných na základe dovozu alebo v súvislosti s dovozom rovnako ako predmety dovezené pre potrebu diplomatickej misie.
2. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od všetkých colných dávok a poplatkov vyberaných z dovozu všetkých predmetov určených pre ich osobnú potrebu, včítane predmetov určených na ich začiatočné zariadenie. Konzulárni zamestnanci požívajú oslobodenie podľa tohto odseku, iba ak ide o predmety dovezené v čase ich prvého nástupu na konzulárny úrad.
3. Predmety určené pre osobnú potrebu nesmú presiahnuť množstvá potrebné pre priamu potrebu príslušných osôb.
4. Osobné batožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu byť prezreté iba v prípadoch, keď sú vážne dôvody pre domnienku, že obsahujú iné predmety než uvedené v odseku 2 alebo predmety, ktorých vývoz alebo dovoz zakazujú právne predpisy prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho právne predpisy o karanténe. Takáto prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti tohto konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka alebo jeho zástupcu.

Článok 26

Všetky osoby, ktoré požívajú podľa tohto dohovoru výhody, výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na týchto výhodách, výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel.

Článok 27

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je vstup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu slobodne cestovať po území prijímajúceho štátu. Ustanovenia tohto článku sa netýkajú podmienok pre udeľovanie víz alebo iných cestovných dokladov podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

ČASŤ IV
KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 28

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tejto časti. Iné konzulárne funkcie môže vykonávať, iba ak to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník má právo zastupovať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho štátnych príslušníkov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb.
3. Konzulárny úradník sa môže pri výkone konzulárnych funkcií priamo obracať písomne aj ústne na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu a v rozsahu, v ktorom to dovoľujú právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu, aj na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu.
4. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 29

Konzulárny úradník prispieva k rozvoju hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi oboma štátmi, ako aj k posilňovaniu ich priateľských stykov.

Článok 30

Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:

a) registrovať občanov vysielajúceho štátu;

b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;

c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia o uzavretí manželstva za predpokladu, že obe osoby sú občanmi vysielajúceho štátu;

d) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu;

e) registrovať narodenie a úmrtie občanov vysielajúceho štátu;

f) zostavovať, overovať, potvrdzovať a legalizovať listiny a dokumenty, ako aj vykonávať iné úkony, ktoré sú nevyhnutné pre ich platnosť, na žiadosť občana vysielajúceho štátu pre ich uplatnenie mimo územia prijímajúceho štátu a na žiadosť akejkoľvek osoby, ak je táto listina alebo dokument určený na použitie v prijímajúcom štáte, za predpokladu, že to nie je v rozpore s právnymi predpismi tohto štátu;

g) prekladať listiny a dokumenty a overovať správnosť prekladu, ako aj overovať listiny.

2. Ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu, konzulárny úradník informuje príslušné orgány tohto štátu o vykonávaní úkonov uvedených v odseku 1 písm. c) a e).

Článok 31

Listiny a dokumenty vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 29 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a dôkaznú moc ako doklady vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu za predpokladu, že boli vyhotovené spôsobom, ktorý nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 32

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť, rušiť, odnímať a zadržiavať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Je oprávnený vydávať a rušiť príslušné víza osobám, ktoré si želajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 33

Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prevziať starostlivosť nad neplnoletým občanom svojho štátu, ktorý žije na území prijímajúceho štátu, ak tento štát takúto právomoc uznáva.

Článok 34

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bezodkladne informovať konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú tiež informovať konzulárneho úradníka, ak sa dozvedia o dedičstve po občanovi vysielajúceho štátu alebo ak sa dozvedia o dedičstve po osobe zomrelej v tomto štáte, bez zreteľa na jej občianstvo, ktoré sa môže týkať občana vysielajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu urobia v prípadoch podľa odseku 2 a za predpokladu, že sa dedičstvo nachádza na jeho území, potrebné opatrenia v súlade s jeho právnymi predpismi na zabezpečenie tohto dedičstva a doručia konzulárnemu úradníkovi opis závetu, ak bol zriadený, ako aj všetky dostupné informácie o dedičoch, obsahu a hodnote dedičstva a upovedomia ho o termíne začatia konania o dedičstve.
4. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať priamo alebo prostredníctvom zástupcu záujmy občana vysielajúceho štátu, ktorý má nárok na dedičstvo nachádzajúce sa v prijímajúcom štáte a ktorý nemá v tomto štáte trvalé bydlisko.
5. Konzulárny úradník je oprávnený prijímať pre občana vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, peniaze alebo iný majetok, ktorý tomuto občanovi patrí z titulu dedičstva po akejkoľvek osobe, včítane platieb z titulu náhrady škody, dôchodku a sociálneho zabezpečenia a príjmu z poistiek.
6. Hnuteľný majetok a peňažné sumy pochádzajúce z likvidácie dedičstva patriaceho občanovi vysielajúceho štátu môžu sa odovzdať konzulárnemu úradníkovi za predpokladu, že nároky veriteľa zomrelej osoby boli uspokojené alebo zabezpečené a že boli zaplatené dane a poplatky týkajúce sa dedičstva.
7. Konzulárny úradník je oprávnený spolupracovať s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu pri zabezpečovaní dedičstva podľa tohto článku.

Článok 35

1. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak nemôžu z dôvodu neprítomnosti alebo z iných vážnych dôvodov včas uplatňovať svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, kým zastupovaní neustanovia svojich splnomocnencov alebo sami neprevezmú hájenie svojich práv a záujmov.
2. Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode nadviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať všetku pomoc a v prípade potreby robiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo konzulárny úrad navštíviť.

Článok 36

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia bezodkladne konzulárneho úradníka vo všetkých prípadoch, keď občan vysielajúceho štátu bol akýmkoľvek spôsobom zbavený osobnej slobody alebo ak bola jeho osobná sloboda akýmkoľvek spôsobom obmedzená.
2. Konzulárny úradník má právo čo najskôr navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený osobnej slobody alebo ktorého osobná sloboda bola obmedzená, a udržiavať s ním styk. Príslušné orgány prijímajúceho štátu tak isto odovzdajú bez zbytočného omeškania konzulárnemu úradníkovi každé písomné oznámenie od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený slobody alebo ktorého osobná sloboda bola akokoľvek obmedzená.

3. Konzulárny úradník bude na svoju žiadosť bezodkladne informovaný o dôvodoch zbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody občana vysielajúceho štátu.
4. Práva konzulárneho úradníka podľa odsekov 2 a 3 budú poskytované v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za podmienky, že tieto právne predpisy tieto práva nerušia.

Článok 37

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať v konzulárnom obvode všetku pomoc lodi vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza v prístavoch, pobrežných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, ako aj jej posádke a cestujúcim.
2. Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich funkcií v otázkach týkajúcich sa lode vysielajúceho štátu, jej posádky a cestujúcich, obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode, len čo je lodi povolený voľný styk s pobrežím. Členovia posádky môžu bezodkladne nadviazať s konzulárnym úradníkom spojenie.
4. Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo:
   a) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti na palube lode, vypočuť členov posádky, kontrolovať lodné doklady, prijať vyhlásenie o ceste a cieli lode, ako aj všeobecne uľahčovať vjazd, výjazd alebo pobyt lode v prístave;
   b) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu riešiť spory medzi kapitánom a členmi posádky, včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, pokiaľ je to v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu;
   c) urobiť opatrenie na lekárske ošetrenie člena posádky alebo cestujúceho alebo na ich návrat do vysielajúceho štátu;
   d) prijať, vystaviť alebo overiť vyhlásenia alebo doklady, ktoré požadujú právne predpisy vysielajúceho štátu vo vzťahu k lodi.

Článok 38

1. Ak príslušné orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vykonať na palube lode vysielajúceho štátu donucovacie opatrenie alebo vyšetrovanie, treba prostredníctvom príslušných orgánov prijímajúceho štátu upovedomiť o tom konzulárneho úradníka. S výnimkou toho, že to nepripúšťa naliehavosť veci, upovedomenie sa urobí tak, aby konzulárny úradník alebo jeho zástupca mohol byť prítomný pri vykonávaní úkonu. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, odovzdajú mu príslušné orgány prijímajúceho štátu úplnú informáciu o udalostiach.
2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj vtedy, ak členov posádky majú vypočuť miestne orgány na pevnine.

Ustanovenie tohto článku sa nepoužije pri obvyklej colnej, pasovej alebo hygienickej kontrole, ani pri žiadnych ostatných úkonoch vykonávaných na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 39

1. Ak stroskotá loď vysielajúceho štátu, ak narazí na plytčinu alebo breh alebo ak utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte alebo ak sa nejaký predmet patriaci k nákladu havarovanej lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu, ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo vo vnútorných alebo teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu ako predmet vyvrhnutý na breh alebo je dopravený do prístavu tohto štátu, upovedomia o tom orgány prijímajúceho štátu ihneď konzulárneho úradníka. Informujú konzulárneho úradníka aj o opatreniach urobených na záchranu ľudí a lode, nákladu a ďalšieho tovaru, ako aj častí lode a častí nákladu, ktoré sa odpútali od lode.
2. Konzulárny úradník môže takej lodi, jej cestujúcim a členom posádky poskytnúť všetku pomoc. Za tým účelom sa môže obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia vyplývajúce z odseku 1, včítane opatrení s cieľom opraviť loď alebo môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.

3. Ak sa havarovaná loď alebo predmet patriaci k takej lodi nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu, alebo ak sa dopraví do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode ani majiteľ, jeho zástupca alebo príslušný poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo na zaobchádzanie s takou loďou alebo s takým predmetom, je konzulárny úradník splnomocnený urobiť v mene vlastníka lode opatrenie, ktoré by mohol urobiť vlastník sám.

   Ustanovenia tohto odseku sa týkajú aj každého predmetu, ktorý je časťou lodného nákladu a majetkom občana vysielajúceho štátu.

4. Ak sa predmet, ktorý patrí k nákladu havarovanej lode tretieho štátu a je majetkom občana vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu a vlastník predmetu, jeho zástupca alebo poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenie na zabezpečenie alebo zaobchádzanie s takým predmetom, potom je konzulárny úradník splnomocnený, aby v mene vlastníka urobil opatrenia, ktoré by mohol urobiť vlastník sám.

Článok 40

Články 37, 38 a 39 sa primerane vzťahujú aj na lietadlá.

Článok 41

Konzulárny úrad je oprávnený vyberať na území prijímajúceho štátu dávky a poplatky za konzulárne úkony, a to v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

ČASŤ V
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 42

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Nikózii.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna z vysokých zmluvných strán oznámi druhej vysokej zmluvnej strane v písomnej forme vypovedanie dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Prahe 12. 5. 1976 vo dvoch vyhotoveniach v anglickom jazyku.

V mene prezidenta

Československej socialistickej republiky:

Bohuslav Chňoupek v. r.

V mene prezidenta

Cyperskej republiky:

Ioannis Cl. Christophides v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.